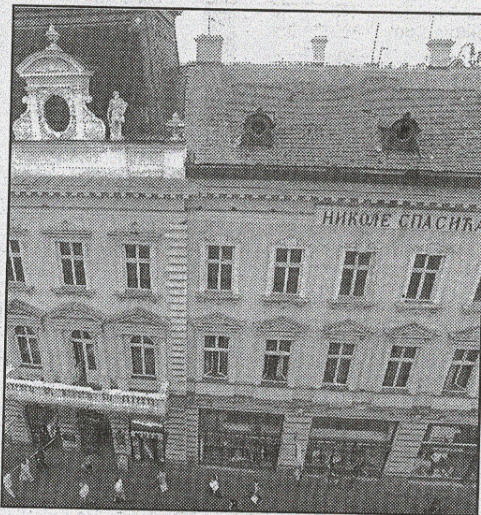

ЗА УСТАВИО ИХ АМАНЕТ

Адвокат Војин Ђекић: Продаја одложена због притиска јавности. Од огромног богатства које је завештао свом народу остале још само четири зграде

• **БЕОГРАД** - Продаја зграде Задужбине Николе Спасића у Кнез Михаиловој 33 у Београду која је, под необичним околностима, била најављена за данас одложена је до даљњег. Одлуку о отказаном рочишту за продају непокретности потписала је судија Катарина Савић из Четвртог општинског суда, који је надлежан за ову, по много чему, нелегалну трговину.

Адвокат Војин Ђекић, овлашћени члан Управног одбора Задужбине, сматра да је продаја пролонгирана због притиска јавности и чувара Спасићевог имена и дела. Зграда која је проглашена до-

НЕПОШТОВАЊЕ Кнез Михаилова 33

НАКА СПАСИЋ

И НАКА, Николина жена, била је велики хуманиста. Кажу да је имала огроман утицај на мужа. Помагала је рањеницима и у Другом балканском и Првом светском рату. Била је и заменик председнице Светске организације Црвеног крста, у време кад је Елеонора Рузвелт била председник.

бром од изузетног значаја, требало је да се прода готово у бесцење због дуга "Југоелектра", фирме која је "становала" на првом и другом спрату. Као

вих на једну од преосталих зграда четири Задужбине у Кнез Михаиловој. Јага за овом у броју 33 показала је сву бескрупулозност потенцијалних купаца.

Ко је био и шта је народу даривао Никола Спасић?

Чувени београдски опанчар и трговац, рођен је 1838. Пореклом је са југа. У његовој биографији стоји и да је у окупираној Србији кријумчарио звона за цркве на југу. Доносио је храну, оде-

ле, саградио је ђачко склониште. Сиромашној деци плаћао је све трошкове, њихово је било само да уче.

Највеће Спасићево здање је у Кнез Михаиловој 47. То је цео квартал који је требало да доноси највише прихода. Одлуком Одбора у којем су седили виђенији људи подигнуто је 14 станова и 38 дућана. Спасић је подигао и зграду и пасаж који из Кнез Михаилове 19 излази на Обилићев венац.

За време Другог балканског рата од државе је закупио и зграду у непосредној близини и опремио је као болницу. Лекаре је плаћао а његова жена Нака добровољно је радила као болничарка. Кад је рат завршен све је поклонико Граду.

После Другог светског рата сва имовина му је одузета. Све зграде Задужбине у Кнез Михаиловој национализоване су 14. октобра 1959. Уместо задужбинара које је овластио велики добротвор, њима до данас гздује Општина Стари град. У ове четири зграде има сто станова и око 4.000 квадрата пословног простора.

До национализације Задужбина је остварила све Спасићеве жеље - каже адвокат Војин Ђекић. - Држава од пара добијених у закуп од скупог пословног простора није изградила ниједну болницу, дом за старе, није поделила бар једну стипендију одличном ђаку или студенту. Сав приход од Задужбине уместо у добротворне сврхе одлази на покриве разних општинских трошкова.

Једино народ од Задужбине нема ништа. Виолета ТАЛОВИЋ

ЈЕФТИНИ КВАДРАТИ

ОПШТИНА Стари град, по речима адвоката Ђекића, дозволила је да 35 од стотину станова буде откупљено. Али у зградама у Кнез Михаиловој 19 (угао са Обилићевим венцем 17), Кнез Михаиловој 33 (угао са Јакшићевом 1), Кнез Михаиловом 37 (угао са улицом Вука Караџића 8) и Кнез Михаиловој 47 (угао Николе Спасића 2 и 2а и Краља Петра 18) има још 5.659 метара квадратног стамбеног и око 4.000 квадрата пословног простора. За стан од око 150 квадрата Задужбина добија симболичних десетак хиљада динара.

потенцијални купац, поменути је мало позната украјинска фирма "Изолиаторни завод" из Лавова. Једна од најлепших зграда на најатрактивнијој локацији у Београду требало је да буде продата по цени мање куће на Дедињу.

И није ово први пут да се манипулише добром које је, по изричитој жељи, дародавац оставио народу. А све што је имао, велики добротвор наменио је Србима. Болесним, изнемоглим, сиромашним. Али "ловци" на туђе благо немају предрасуде. Дуго је трајао рат да се део имовине који није национализован сачува од "кандидата" пријемчи-

ћу, новац, а тестаментом је одредио и подизање звона за храм Светог Саве. Сентименталну везу са југом показао је и подизањем болнице у Куманову, коју је градио за сиромашне. Између два рата у Књажевцу је подигао и Дом за изнемогле и болесне.

Болница у Београду, позната као Градска или Општа, имала је сто болесничких постеља, а општини је предата 1935. Из ње је израстао велики Клиничко-болнички центар Звездара. На Старом сајмишту подигао је и павиљон за сиромашну децу.

За живота, 1908, у двојришту палилулске шко-